
FOLKETINGET

Europaudvalget, Udenrigspolitisk Nævn, Udenrigsudvalget

EU-konsulenten

EU-note

Dato: 12. oktober 2016

Hvad tænketanke tænker om Brexit

Der har været travlt ved tasterne i de europæiske tænketanke, siden briterne stemte sig ud af EU i juni. Denne note ser på nogle af de spørgsmål, der skrives om: Hvilken form for samarbejde skal EU og UK have i fremtiden? Hvilke konsekvenser vil Brexit få for EU? Hvad kan vi lære af Brexit? Og hvad tænker amerikanerne og kineserne om det hele?

Denne note gennemgår et lille udpluk af de mange, engelsksprogede analyser, anbefalinger og kommentarer om Brexit fra internationale tænketanke. Bagerst findes en oversigt over tænketankenes mission, tilhørsforhold og finansiering. Noten er delt op i fire emner:

1. Modeller for fremtidige relationer mellem EU og UK
2. EU's fremtid uden UK
3. Læren af Brexit
4. Brexit set udefra

1. UK's fremtidige forhold til EU

Diskussionerne om Brexit handler meget om, hvordan samarbejdet mellem EU og UK skal være fremover. Om der vil blive tale om et blød eller hård Brexit – altså hvor tæt samarbejdet skal være.

Den EU-kritiske tænketank **Open Europe** udlægger i en [kommentar](#) premi-erminister Theresa May's tale til den konservative partikongres 2. oktober 2016. Det centrale budskab i talen var: "Vi forlader ikke EU i dag for bare at vende tilbage til EU-Domstolens jurisdiktion." [Brexit betyder] "et land, der ikke længere er en del af den politiske union med overnationalt institutioner, som kan bestemme over nationale parlamenter og domstole."

Det betyder ifølge Open Europe farvel til EU's toldunion og det indre marked, og efterlader en frihandelsaftale som den mest sandsynlige fremtidige relation mellem UK og EU. Det er et åbent spørgsmål, hvor omfattende en sådan aftale bliver. May annoncerede en Great Repeal Act – en lov som skal annullere UK's tiltrædelseslov til EU og samtidig gøre al gældende EU-lovgivning til britisk lov. Dermed giver May erhvervslivet den sikkerhed, de har brug for, skriver Open Europe. Det er uafklaret, om EU-lovgivningen skal gennemgås kritisk med henblik på at ændre/udelade noget, inden det gøres til britisk lov.

En anden uafklaret faktor er ifølge Open Europe timingen: Kan EU og UK nå en aftale på kun to år? Til gengæld ser Open Europe et klart budskab fra May til den skotske førsteminister Nicola Sturgeon om at stikke piben ind i forhold til tanker om uafhængighed, idet May sagde: "Der er ingen opt-out for Brexit".

Den bruxellesbaserede tænketank **Bruegel** når også i sin [analyse](#) frem til, at May's tale lægger op til et *hard Brexit* uden deltagelse i det indre marked og med en frihandelsaftale som det mest sandsynlige mål. Bruegel vurderer, at det vil betyde et farvel til *pass porting rights* (dvs. at internationale banker med base i London har ret til at sælge finansielle tjenesteydelser i hele det indre marked, fordi London er underlagt EU-lovgivning). Bruegel bemærker, at handel med tjenesteydelser forudsætter fælles standarder, der håndhæves af overnationalt institutioner.

Bruegel minder om, at det tog EU 7 år at forhandle frihandelsaftalen med Canada, og at der for UK kan være behov for en overgangsordning. Et positivt tegn i den forbindelse er May's planer om *Great Repeal Act*, som kan danne basis for en interim aftale, fordi UK dermed fortsat vil leve op til EU-lovgivningen.

Netop spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for en interim aftale mellem EU og UK, før den endelige aftale er på plads, er der mange tænketanke, der beskæftiger sig med.

Den proeuropæiske tænketank **European Policy Centre** foreslår i et [notat](#), at man tager Brexit i flere faser: først en midlertidig aftale, hvor UK fortsætter sine bidrag til EU-budgettet, indtil den nuværende flerårige finansielle ramme udløber i 2020. UK bliver observatør i forhold til lovgivning og beslutningsprocessen, men får til gengæld en nødbremse i forhold til migration af EU-borgere. Denne interim aftale skal have en udløbsdato og skal ikke kunne fornyes. Den skal give luft til, at EU og UK i ro og mag kan forhandle en langsigtet, strategisk partnerskabsaftale på plads. Denne aftale skal handle om samarbejdet i forhold til sikkerhed, økonomi og borgere, hvoraf de to sidste er de vanskeligste. Whitman forestiller sig, at UK får egen handelspolitik, men forbliver del af det indre marked uden indflydelse på regler efter en norsk model. Hvad angår fri bevægelighed argumenterer han for en ny ordning med klare rammer og rettigheder for ophold med henblik på turisme, uddannelse, pension og beskæftigelse. Modellen er med andre ord i kategorien *soft brexit*.

Tænketanken **Bruegel** foreslår et [kontinentalt partnerskab](#). Det indebærer:

- kontrolleret/begrænset mobilitet for arbejdskraft
- britisk bidrag til EU-budgettet
- UK forbliver en del af det indre marked
- et mellemstatsligt samarbejde
- tæt samarbejde mellem EU og UK på udenrigs- og forsvarspolitik.

Forfatterne mener godt, man kan adskille de økonomiske friheder (for kapital, tjenesteydelser og varer) fra den politiske (fri bevægelighed for personer).

Der opstilles et separat, mellemstatsligt Kontinentalt Partnerskabs Råd, hvor al fremtidig indre markedlovgivning drøftes med briterne, før det beslutes af EU-landene alene. Det giver mere indflydelse end Norge har i EØS-samarbejdet, men mindre end EU-landene har. Der er ikke et klart bud på, hvordan man sikrer, at UK efterlever de fælles regler, men det kunne være en domstol som en mellemting mellem EU-Domstolen og EØS-Domstolen.

Forfatterne forudser, at modellen kan bruges til andre lande i periferien af EU: Tyrkiet, Ukraine, Norge, Island, Tunesien og Marokko. Dermed opstår et Europa med to cirkler – en indre bestående af EU, og en ydre bestående af et antal lande i et kontinentalt partnerskab.

Denne model falder i kategorien *soft brexit*, som forfatterne anbefaler, fordi det vil være i alles interesse med et stærkt partnerskab, således at Europas stemme ikke overdøves af andre globale spillere med voksende økonomier.

Et andet [notat](#) fra **Open Europe** drøfter fordele og ulemper ved, at UK i en overgangsperiode er medlem af EØS eller en EØS-lignende model, indtil man forhandler en ny model for det fremtidige samarbejde på plads, der hverken indebærer fri bevægelighed for arbejdskraft, eller at Storbritannien skal være del af det indre marked uden indflydelse på lovgivningen. Fordele ved en EØS-lignende model i en overgangsperiode:

- UK vil genvende suverænitet på landbrug og fiskeri samt retlige og indre anliggender
- EU vil udgå af toldunionen og dermed selv kunne forhandle egne frihandelsaftaler med lande uden for EU
- Det vil imødekomme det skotske ønske om at være så tæt på det europæiske samarbejde som muligt
- Det vil fjerne økonomisk usikkerhed i en overgangsperiode, mens en langsigtet løsning forhandles

Ulemper:

- UK vil ikke få begrænset fri bevægelighed
- EU vil fortsat skulle bidrage til EU-budgettet
- EU vil miste suverænitet i forhold til indre markedlovgivning (inkl. en del miljø og arbejdsmiljø).
- Der vil være begrænset mulighed for deregulering.

Konklusionen er, at det vil være mere sandsynligt, at UK finder en overgangsordning på EØS-lignende vilkår.

Open Europe kom i april i en [større rapport](#) med en række anbefalinger til et hard brexit: UK bør forlade det indre marked og toldunionen. Som opvejning for de økonomiske tab, det vil medføre, anbefales det at fokusere på frihandelsaftaler. I første omgang med EU, dernæst med andre lande.

Rapporten lægger op til at fastholde en høj grad af migration dels af hensyn til konkurrenceevne i UK, hvor beskæftigelsen er høj, dels af hensyn til de offentlige finanser og demografien med en aldrende befolkning. Der lægges dog op til en anderledes sammensætning af migration i form af et pointbaseret system i stil med det australske eller canadiske med prioritet til personer med et jobtilbud og til velkvalificeret arbejdskraft.

Rapporten taler for en deregulering særligt i forhold til EU-regler på social og beskæftigelsesområdet (f.eks. arbejdstidsdirektiv og vikardirektiv), miljø- og klimalovgivning og finansielle tjenesteydelser. Rapporten forudser også svære valg (f.eks. om at opgive vedvarende energi mål) i den forbindelse.

2. EU's fremtid uden UK

Hvordan ser så EU's fremtid ud og hvordan skal EU27 håndtere tidens store politiske udfordringer? I dette afsnit vil først nogle overordnede forudsigelser og anbefalinger blive gengivet, dernæst nogle specifikke knyttet til enkelte politikområder.

På [Friends of Europe](#), [Notre Europe](#) og andre EU-positive tænketanke er svaret, 1) at de europæiske regeringsledere nu koncentrerer sig om de vigtige udfordringer (migration, vækst og sikkerhed), og 2) at EU finder en ny fortælling om Europa, der bygger på europæiske værdier og taler til dem, der ønsker at EU skal spille en positiv rolle i verden.

Men hvem skal være den drivende kraft i EU? En række tænketanke behandler den fremtidige magtbalance i Europa, og flere f.eks. [European Council of Foreign Relations](#) når frem til, at Brexit vil forstærke tendensen med tysk dominans i Europa.

Den pro-europæiske, britiske tænketank **Center for European Reform** (CER) mener i et [notat](#) skrevet af direktøren, at nationale regeringer vil være presset af populistiske partier og derfor vil den pragmatiske formand for Det Europæiske Råd, Donald Tusk, vinde over føderalister som Kommissionsformand Juncker. Fremtidige traktatændringer er udelukket med udsigt til folkeafstemninger i lande som Danmark, Holland og Irland. Reformen vil i stedet ske i form af lovgivning og mellemstatslige aftaler. Vi vil derfor se et mere mellemstatsligt EU med en svagere Kommission, hvilket vil være en risiko for håndhævelse af fælles regler på det indre marked. CER forudser et mere protektionistisk EU uden UK.

Drejer det sig om forskellige udfordringer har **Centre for European Policy Studies (CEPS)** en række bud på, hvad der kommer til at ske.

Forsvar og sikkerhed

CEPS finder i et [notat](#), at konsekvenser af Brexit i forhold til EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik vil være begrænsede på det operationelle plan, idet UK's bidrag i forvejen er begrænset. Brexit vil betyde, at det tidligere

fransk-britiske akse i europæisk sikkerhedspolitik vil blive afløst af en fransk-tysk akse. I forhold til at etablere et europæisk marked for forsvarsmateriel vil det have store konsekvenser, såfremt UK ikke forbliver en del af forsvarsindustripolitikken. Modstand mod europæiske hovedkvarterer og et permanent struktureret samarbejde vil blive svækket med UK ude af ligningen. Notatet opfordrer til et privilegeret samarbejde med briterne på sikkerhedsområdet.

Handel med finansielle tjenesteydelser

I en andet [notat](#) argumenter **CEPS** for, at både EU og UK har meget at tabe på det finansielle område, hvis UK ikke forbliver en del af det indre marked. Handel med bankydelse, forsikringer og investeringer er reguleret gennem forskellige love i EU, som UK er omfattet af. Udenlandske banker og investeringsfirmaer kan derfor fra City i London bruge de såkaldte *passporting rights* til at udøve finansiell virksomhed i hele EU. Uden denne mulighed vil finansverdenen i London være underlagt regler for tredjelande. Det betyder begrænsninger i handelen. Kommissionen vil for nogle EU-reglers vedkommende skulle vurdere, hvorvidt UK's regler svarer til de europæiske. Det kan også komme til at gælde i forhold til de i City ret så forhadte loft over bonusser. Dermed vil UK blive sat i et dilemma: deregulering (kan globalt tiltrække handel) eller fortsat overensstemmelse med europæiske regler (forudsætning for at handle på det europæisk marked).

Budget

Umiddelbart står EU til at miste en nettobidragyder til budgettet med Brexit. Ifølge et [notat](#) fra **CEPS** behøver det ikke at gå helt så galt som ved første øjekast. F.eks. har UK en rabat, og Tyskland, Sverige, Østrig mfl. har rabatter i forhold til den britiske rabat. Disse rabatter bortfalder, og andre nettobidragydere vil derfor automatisk komme til at betale mere og dække noget af hullet. Forfatterne opfordrer, til at man ser Brexit som en chance til fundamentalt at gentænke budgettets design.

3. Hvad kan vi lære af Brexit?

Den venstreorienterede tænketank **Foundation of Progressive European Studies (FPES)** finder i en [analyse](#), at årsagen til Brexit ikke skal findes i migration, idet migranter kan være positivt for økonomien og kan fungere som supplement til lokal arbejdskraft. Kommer der ikke billig arbejdskraft i form af migranter, flytter virksomhederne bare ud. Årsagen skal derimod findes i svækkelse af fagforeninger, financialisation, globalisering, herunder global konkurrence på løn og udflytning af virksomheder. Disse faktorer har medført stigende ulighed i UK og deraf utilfredshed bl.a. med arbejds- og levevilkår.

På den baggrund opfordrer FPES til en alternativ økonomisk politik i Europa, der er baseret på et koordineret blanding af lighedsbaseret udvikling og offentlige investeringer.

CEPS argumenterer i et [notat](#) for, at EU ikke lider af et større demokratisk underskud end EU's medlemslande, og at årsagen til stigende skepsis over for EU snarere skyldes EU's manglende vilje og evne til at beskytte globaliserings tabere. Mens frihandel skaber vækst, innovation og velstand, kommer det ikke alle til gode. Nogle oplever deciderede forringende levevilkår. EU beskytter ikke disse, bl.a. fordi EU ikke har kompetence til at føre social politik. Hvad værre er, så forhindrer EU medlemslandene i at sikre en omfordeling af velstanden gennem EU's krav om sparepolitik og strukturreformer.

Samtidig anbefaler han EU at gøre briterne det klart, at de har to valgmuligheder: den norske model eller en frihandelsaftale efter WTO-spillereglerne på lige fod med alle andre. Enhver særlig britisk model vil give andre lande incitamenter til at forlade EU.

Det synspunkt udfordres af Thomas Wright fra **Brookings Institute**, der i et [papir](#) med titlen *smittefaremyten* argumenterer for, at det er urealistisk, at Brexit risikerer at inspirere andre lande til at følge i UK's fodspor. For de 19 euro-lande er de økonomiske konsekvenser ved at forlade EU og dermed euro'en langt mere voldsomme end Brexit: udhuling af opsparinger, bankkrak og potentielt finansielt kollaps. Det ved de lande godt. Den italienske Femstjernebevægelse har derfor trukket i land på sit ønske om en italiensk folkeafstemning om EU-medlemskab.

Hvad angår lande uden for euro'en, har selv meget EU-skeptiske regeringer i Polen og Ungarn ingen som helst planer om at forlade EU. De har for meget at miste. Endelig pointerer han, at i et land som Sverige viser målinger efter den britiske afstemning flertal for fortsat EU-medlemskab.

En langt større risiko er ifølge Thomas Wright manglende vækst i Europa vil give vind i sejlene til populistiske og nationalistiske partier. Derfor ville det være en fejl, hvis EU-landene udover at forfølge egne nationale interesser i Brexit-forhandlingerne også går efter at straffe briterne. Det vil være unødvendigt, det vil forværre den økonomiske situation og forgifte relationerne mellem UK og EU. Samtidig vil det styrke de nationalistiske og populistiske strømninger.

4. Brexit set udefra

Wang Jiapei **China Institute of International Studies** opfordrer i en [artikel](#) Kina til at holde øje med, hvilken politik (åben, handelsorienteret eller ej) den nye britiske regering på lidt længere sigt vil føre. Det er af stor betydning for kinesiske investeringer om, UK forbliver i de indre marked. Desuden bør Kina overveje en frihandelsaftale med UK på længere sigt.

I en [artikel](#) på **American Enterprise Institute** med titlen: *Storbritannien vil blive Brexits store vinder*, argumenter Peter J. Wallison for, at UK vil føre en liberal handelspolitik og bl.a. søge optagelse i NAFTA og lignende aftaler. Han spår en substantiel deregulering i UK på det finansielle område, hvilket vil gøre London til verdens finanscentrum frem for New York, hvor Wall Street er underlagt amerikansk lovgivning i kølvandet på den finansielle krise (Dodd-Frank Act). Briterne vil derudover føre en for erhvervslivet attraktiv skattepolitik (de konservative har allerede annonceret selskabsskattelettelser). Som følge heraf vil økonomien vokse, velstanden og beskæftigelsen stige. Det vil få andre europæiske lande til at følge UK ud af EU.

Phillippe Le Corre fra **Brookings Institute** behandler i en [artikel](#) det fremtidige forhold mellem UK og USA, som han mener fortsat vil være stærkt, men vil skulle genopfindes. For nye amerikanske investeringer vil der - afhængigt af, hvorvidt UK forbliver i det indre marked eller ej - være behov for at kigge på den anden side af kanalen til eurozonen. På den politiske arena forudser Le Corre, at USA vil vende sig mod den fransk-tyske akse som sin primære europæiske allierede – bl.a. i forhold til sikkerhedspolitik.

Om det britisk-kinesiske forhold skriver samme forfatter i en [artikel](#) – også fra **Brookings** – at Camerons forsøg på at etablere et særligt tæt forhold til Beijing og sikre UK som brohoved for kinesiske investeringer i Europa. På baggrund af en række udtalelser fra kinesiske politikere og (statskontrollerede) medier, konkluderer han at dette forsøg ikke vil få succes. Bl.a. fordi kinesiske ledere afskyr usikkerhed, og fordi kinesiske interesser i EU vil dominere. Han noterer samtidig at Kina med Brexit mister en vigtig fortaler i EU for frihandel og modstander af protektionisme.

Venlig hilsen
Lotte Rickers Olesen (3330)

Baggrund om de anvendte tænketanke

Navn (hovedkvarter, stiftelse)	Beskrivelse	Mission	Finansiering/ økonomisk støtte
Bruegel (Bruxelles, 2005) www.bruegel.org	Uafhængig, nonprofit medlemsorganisation. Partnerskaber med private og offentlige stakeholders Nøgleord: International økonomi	"to improve the quality of economic policy with open and fact-based research, analysis and debate. We are committed to impartiality, openness and excellence"	Primært medlemskontingenter. Medlemmer omfatter regeringer i EU's medlemsstater, internationale virksomheder og institutioner. Virksomhedsmedlemmer betaler alle det samme beløb, statslige medlemmers kontingenter beregnes i forhold til landenes størrelser. For at sikre diversitet må intet medlem bidrage med mere end 3% - 5% af det årlige budget http://www.bruegel.org/membership/
Centre for European Policy Studies, CEPS (Bruxelles, 1983) www.ceps.be	Stor tænketank med og stærk researchkapacitet på alle europæiske politikområder. Tæt samarbejde med Europa-Kommissionen.	"To carry out state-of-the-art policy research leading to solutions to the challenges facing Europe."	Midler fra flere forskellige kilder, herunder medlemskontingenter, projektopgaver, fonde, konferenceaktiviteter og salg af publikationer. Indtægter fra bl.a. Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet, EU-myndigheder, nationale regeringer, fonde, private http://www.ceps.be/content/about-ceps

Navn (hovedkvarter, stiftelse)	Beskrivelse	Mission	Finansiering/ økonomisk støtte
<p>European Policy Centre, EPC (Bruxelles, 1997)</p> <p>www.epc.eu</p>	<p>Beskriver sig som uafhængig, upartisk, non-profit.</p> <p>Har en målsætning om at fremme europæiske integration.</p> <p>Programmer: Europæisk politik og institutioner Europæisk migration og diversitet Europas politiske økonomi Europa i verden</p>	<p>“dedicated to fostering European integration through analysis and debate, supporting and challenging European decision-makers at all levels to make informed decisions based on evidence and analysis, and providing a platform for engaging partners, stakeholders and citizens in EU policy-making and in the debate about the future of Europe”</p>	<p>Ca. 30 % fra europæiske fonde, primært EPC’s strategiske partnere, the King Baudouin Foundation og Compagnia di San Paolo (ubunden). Støtte fra EU under beviling til ”Europe for Citizens” (ubunden) Ca. 30 % fra medlemskontingenter Ca. 40 % fra programstøtte</p> <p>http://www.epc.eu/about_financing.php</p>
<p>Open Europe (London, Bruxelles, 2005)</p> <p>www.openeurope.org.uk</p>	<p>Liberal og EU-kritisk. Beskriver sig som en politisk neutral, uafhængig policy-tænketaank dedikeret til at udforme løsninger og dedikeret til at reformere EU.</p> <p>Beskæftiger sig primært med UK’s forhold til EU.</p>	<p>Missionen er opdateret i lyset af Brexit: “Open Europe’s mission is to develop the intellectual framework for Britain’s new relationship with the European Union and its trading relations with the rest of the world. Our work will ensure that Government policy and the wider public debate about Britain’s future is rational and well informed.”</p>	<p>Udelukkende individuel, privat støtte. OE angiver, at de - i modsætning til de fleste andre førende tænketanke – ikke modtager støtte fra EU-institutioner, regeringer eller store erhvervsvirksomheder. OE skriver videre, at dette tillader dem at forblive absolut uafhængige, men at det samtidig betyder, at OE har brug for private bidrag.</p> <p>http://openeurope.org.uk/donate/</p>

Navn (hovedkvarter, stiftelse)	Beskrivelse	Mission	Finansiering/ økonomisk støtte
Centre for European Reform (London, 1996) www.cer.org.uk	Uafhængig, privat non-profit. Beskriver sig som pro-europæisk, men ikke ukritisk. Anser europæisk integration som overordnet værende udbytterig, men anerkender, at Unionen på mange måder ikke fungerer.	” ... devoted to making the European Union work better and strengthening its role in the world..”	Donationer fra private virksomheder http://www.cer.org.uk/corporate-donors
European Council on Foreign Relations (ECFR) (UK, 2007) Kontorer i London, Paris, Berlin, Madrid, Rom, Sofia, Warszawa. www.ecfr.eu	En pan-europæisk institution, der primært beskæftiger sig med udenrigspolitik. Blandt stifterne bl.a. Martti Ahtisaari, Joschka Fischer. Nøgleord: Europa og europæisk udenrigspolitik	Uafhængig forskning, at tilvejebringe et sikkert mødested for politikudviklere, aktivister og intellektuelle	Startkapital fra George Soros's Open Society Foundations, the Communitas Foundation, Sigrid Rausing, Unicredit og Fride Organisationer, regeringer, erhvervslivet, private. Donationer kan målrettes enkelte dele af institutionens aktiviteter http://www.ecfr.eu/about/donors

Navn (hovedkvarter, stiftelse)	Beskrivelse	Mission	Finansiering/ økonomisk støtte
Foundation for European Progressive Studies (FEPS) (Bruxelles, 2008) www.feps-europe.eu	<p>Beskriver sig som eneste progressive, politiske tænketank på europæisk niveau. FEPS har tæt samarbejde med socialdemokratiske organisationer og nationale fonde. Beskriver sig som tæt på, men uafhængig af De Europæiske Socialdemokrater, PES.</p> <p>Nøgleord: Socialdemokrati, socialisme, arbejdsmarked</p>	<p>Søger at adressere de udfordringer, Europa står over for i dag</p>	<p>Co-finansieres af Europa-Parlamentet, hvilket betyder, at 85 % af FEPS årlige budget kommer som tilskud fra EP. 15 % af budgettet skal komme fra egne ressourcer. Midlerne er primært bragt ind af medlemmer og FEPS-partnere, som støtter aktiviteter. I øjeblikket modtager FEPS ikke nogen form for medlemskontingent fra sine medlemmer</p> <p>http://www.feps-europe.eu/en/about-feps</p>
Friends of Europe (Bruxelles, 1999) www.friendsofeurope.org	<p>Pro-EU, beskriver sig dog som en af de tænketanke, der er mest kritiske over for EU-institutionerne. Er en del af Europe's World Group, en alliance, der også dækker tidsskriftet Europe's World</p> <p>Indtager hverken nationale, religiøse, politiske, erhvervsmæssige eller NGO-synspunkter.</p> <p>Nøgleord: Future, global, security smarter, greener.</p>	<p>Shaping global change as an independent think tank for lively policy reflection and debate, producing concrete recommendations to tackle the evolving challenges of our times</p>	<p>Medlemskontingenter, bevillinger fra institutioner, regeringer og støtte til events, rapporter eller strukturel støtte</p> <p>http://www.friendsofeurope.org/financing/</p>

Navn (hovedkvarter, stiftelse)	Beskrivelse	Mission	Finansiering/ økonomisk støtte
Notre Europe - Jacques Delors Institute (Paris, Berlin, 1996) www.delorsinstitute.eu	Pro-EU. Beskriver sig som uafhængig af partipolitisk indflydelse og økonomiske interesser. Arbejdet er inspireret af Jacques Delors' arbejde og tanker om EU. Nøgleord: European Union and citizens, Competition, cooperation and solidarity	At udarbejde analyser og policy-forslag rettet mod europæiske beslutningstagere og en bredere offentlighed samt at bidrage til debatten om Den Europæiske Union	Offentlig og privat støtte fra flere EU-lande. Så vidt muligt flerårige partnerskaber, men også støtte per projekt, især via udbud. Partneres aktiviteter skal korrespondere med instituttets værdier, formål og mission. Ad hoc støtte koblet til co-finansiering af specifikke researchprogrammer http://www.delorsinstitute.eu/011-349-Our-ressources.html
Brookings Institution (USA, 1916) www.brookings.edu	Beskriver sig som non-profit, uafhængig og upartisk. Anses for liberal.	At forestå uafhængig forskning af høj kvalitet og på den baggrund give innovative og praktiske anbefalinger med henblik på <ul style="list-style-type: none"> - at styrke det amerikanske demokrati - at tilvejebringe økonomisk og social trivsel, sikkerhed og muligheder for alle amerikanere - at skabe et mere åbent, sikkert, fremgangsrigt og samarbejdende internationalt system 	Private, fonde, erhvervslivet, offentlige myndigheder i USA og andre lande. Såvel støtte til specifikke projekter som gaver og "ubunden" støtte. http://www.brookings.edu/supp-ort-brookings/our-funding